

Núm. de Protocol: 2000046/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000021/2017

SENTÈNCIA 3-2019

PARTS:

Apel·lant: G. SL

Representant: Sr. ACR
Advocat: Sra. GMM

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sra. CMP

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-quatre de gener de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000046/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- L'entitat G. SL va interposar demanda contra el GOVERN, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions de 27 d'abril i 29 de juny de 2016, que van acordar no admetre a tràmit la reclamació formulada per l'agent, a fi que es declarés l'existència de responsabilitat administrativa derivada del canvi de criteri en l'aplicació de l'IGI a les prestacions de serveis que una agència de viatges majorista andorrana realitza a agències de viatge establertes fora del Principat, incloent els serveis que es presten tant a dins com fora d'Andorra.

El Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda i ha declarat que les resolucions administratives impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa, en considerar que la demandant no havia presentat recurs contra la liquidació tributària, de manera que es tractava d'un acte consentit que no podia ser posat en qüestió per la via de la responsabilitat administrativa.

2.- La representació de la societat agent ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) No es pot apreciar l'existència d'un acte consentit, ja que va presentar un recurs de rectificació i revocació. Tampoc concorren els requisits que permetin parlar d'un acte propi de l'entitat recurrent.

b) Quant al fons, l'Administració ha variat el criteri que havia fixat en una consulta formulada l'any 2013 per l'ASSOCIACIÓ D'AGÈNCIES DE VIATGE D'ANDORRA, i ho havia fet sense motivació. Com a conseqüència d'aquest canvi de criteri, s'ha vist subjecta al pagament de l'IGI, sense haver pogut repercutir-lo als seus clients. Existeix, doncs, un mal funcionament de l'Administració que li ha produït un perjudici patrimonial.

3.- La representació del GOVERN s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, d'acord amb les següents al·legacions:

a) La liquidació tributària és ferma i consentida, ja que l'agent va rebre la notificació el 17 de desembre de 2014 i no va interposar cap mena de recurs. Fins i tot va sol·licitar, el 14 de gener de 2015, el pagament fraccionat de l'import corresponent, petició que va ser desestimada i tampoc fou recorreguda.

b) No es pot considerar en cap cas que existeixi una responsabilitat administrativa, ja que les consultes en què es basa la recurrent van ser

formulades per una altra empresa i no es poden considerar com una consulta vinculant, en el sentit de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió litigiosa que es planteja en aquest procés consisteix en determinar si ha quedat compromesa la responsabilitat de l'Administració, com a conseqüència d'un canvi de criteri respecte de l'aplicació de l'IGI a les prestacions de serveis que una agència de viatges majorista andorrana realitza a agències de viatge establertes fora del Principat, incloent els serveis que es presten tant a dins com fora d'Andorra.

La recurrent al·lega que, en una primera consulta realitzada l'any 2013, es va considerar que aquestes prestacions no estaven subjectes a l'IGI i, en aplicació d'aquest criteri, no va repercutir l'impost als seus clients. Posteriorment, s'ha produït una altra interpretació i, segons la liquidació darrerament practicada el 27 de novembre de 2014, s'ha vist obligada a satisfer els imports que no havia abonat en el seu moment, quan ja no tenia l'oportunitat de realitzar aquella repercussió. En conseqüència, sol·licita que es declari que l'Administració ha incorregut en responsabilitat per aquest canvi de criteri.

Tercer.- Encara que les parts no en fan esment, no es poden oblidar els diferents efectes produïts per les consultes a l'Administració, sota el règim de les successives lleis de bases de l'ordenament tributari de 1996 i de 2014, la primera de les quals regia quan es va fer la consulta de 2013 que invoca l'agent. En efecte, a diferència de la Llei de 2014, la Llei de 1996 (article 50.2) atribuïa un caràcter merament informatiu a la consulta, sense efectes vinculants per a l'Administració, encara que es predicava l'exempció de responsabilitat per a l'obligat tributari que s'havia ajustat al criteri administratiu.

En qualsevol cas, s'ha de tenir en compte que la recurrent va consentir la liquidació tributària que li va ser notificada el 17 de desembre de 2014, ja que no va interposar contra la mateixa cap tipus de recurs. Encara

que l'agent afirma que va formular un anomenat "recurs de rectificació i revocació", aquest escrit no es va presentar fins el 26 de maig de 2015, quan aquella liquidació ja era ferma, per la qual cosa es va procedir a la inadmissió de l'escrit (folis 110-111 de les actuacions).

En aquestes circumstàncies, s'ha de confirmar el criteri de la sentència apel·lada, ja que la fermesa de la liquidació tributària impedeix posar en qüestió els seus efectes per la via de la responsabilitat administrativa.

Quart.- Des d'un altre punt de vista, també l'acció de responsabilitat s'hauria de considerar prescrita. Segons l'article 61 del Codi de l'Administració:

"La reclamació ha de presentar-se davant l'Administració responsable. El dret a reclamar prescriu en el termini d'un any a comptar de la data en què es produí el fet, l'acció o l'omissió que el motiva".

En aquest cas, els perjudicis que s'haurien produït a la recurrent derivarien de la liquidació tributària que li va ser finalment notificada el 17 de desembre de 2014, que és la data que ha de ser considerada com l'inici del termini de prescripció. Atès que la reclamació de responsabilitat administrativa no va ser presentada fins el 5 de febrer de 2016, és clar que llavors ja havia transcorregut el termini anual de prescripció.

En conseqüència, procedeix desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa l'entitat "G. SL" contra la sentència dictada el 2 de febrer de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.